

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 5C/263/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814208080
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Prčová
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2016:6814208080.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca pred samosudkyňou JUDr. Luciou Prčovou, v právnej veci navrhovateľa AB 1 B. V. so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan č. 933, 1077XX, Holandské kráľovstvo, reg. č. 560 07 043, právne zast. advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom Trenčín, 1. Mája č. 173/11, adresa pre doručovanie Piešťany, Teplická č. 7434/147 proti odporcovi: J. W. O.U., G.. XX.XX.XXXX, K. W. Č.. XX, o zaplatenie 4 203,86 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh sa zamieťa.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 01.12.2014 sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia sumy 4 203,86 €, vyčísleného úroku z omeškania vo výške 420,96 € a úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 4 203,86 od 22.11.2014 do zaplatenia titulom nesplateného úveru z úverovej zmluvy č. 4301015706, ktorú uzatvoril právny predchodca navrhovateľa, spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s. s odporcom, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 3 800,- € zo strany právneho predchodcu navrhovateľa odporcovi. V návrhu uviedol, že sa odporca v zmluve zaviazal vrátiť peňažné prostriedky v 48 pravidelných mesačných splátkach vo výške 130,15 €. Keďže bol odporca v omeškani s úhradou svojho záväzku, bol právnym predchodcom navrhovateľa vyzvaný listom zo dňa 29.08.2013 na splatenie celého zostatku úveru pozostávajúceho z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty ako aj zo zosplatených budúcich splátok. Zmluvné pokuty a upomienky boli odporcovi vyúčtované v zmysle Hlavy 18 úverových podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Uplatnený nárok navrhovateľa pozostával z istiny vo výške 262,21 €, úroku vo výške 288,03 €, zosplatennej istiny 3 460,13 €, poistenia vo výške 25,06 €, poplatku za možnosť zmeny splátky vo výške 1,50 €, poplatku za možnosť odloženia splátky vo výške 4,95 €, poplatkov za upomienky v súhrnnej výške 41,- € a zmluvnej pokuty vo výške 25,06 €. Navrhovateľ si ďalej uplatňoval vyčíslený úrok z omeškania za obdobie od 18.09.2013 do 21.11.2014 vo výške 420,96 €.

Uviedol, že žalovanú pohľadávku z úverovej zmluvy nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 29.08.2013 od právneho predchodcu, spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s..

Odporca sa k návrhu navrhovateľa písomne nevyjadril. Na pojednávaní uviedol, že dlh nie je schopný zaplatiť naraz a požiadal o možnosť jeho zaplatenia v splátkach.

Dokazovanie súd vykonal listinnými dôkazmi a to výpisom navrhovateľa z obchodného registra, oznámením o postúpení pohľadávky, úverovou zmluvou, úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. hotovostný úver a revolvingový úver, informáciami o poistení,

výzvou na zaplatenie celého úveru, podacími hárkami, výpisom čerpania, splátok a úhrad a listinami predloženými odporcom na pojednávaní a to potvrdením zamestnávateľa odporcu o vykonávaných zrážkach zo mzdy, upomienkou č. I a opakovanou výzvou k mimosúdnej dohode a zistil nasledujúci skutkový stav:

Právny predchodca navrhovateľa, spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s. ako veriteľ uzatvoril s odporcom ako dlžníkom dňa 07.01.2013 úverovú zmluvu (ďalej len "Zmluva"), predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru odporcovi vo výške 3 800,- €. Ten mal odporca splácať v 48 mesačných splátkach po 132,22 €, splatných do 15. dňa v mesiaci. Úroková sadzba úveru bola 23,61 % ročne. V Zmluve boli dojednané poplatky spojené s úverom a to poplatok za službu možnosť zmeny výšky a počtu splátok vo výške 0,30 € mesačne, poplatok za službu odloženie splátok vo výške 0,99 € mesačne. V zmluve bolo dohodnuté poistenie úveru, s výškou mesačného poistného 5,06 € (3,98 % z pravidelnej mesačnej splátky). V úverovej zmluve sú uvedené ďalšie náležitosti a to RPMN od 27,3 do 28,8 %, pričom dlžník súhlasil s tým, že presnú výšku RPMN mu veriteľ oznámi po poskytnutí úveru, priemerná hodnota RPMN 20,90 %, spôsob úhrady splátok poštovou poukážkou, lehota splatnosti - 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15 dňa v poslednom mesiaci a celková čiastka splatná spotrebiteľom 6 041,76 €. Účastníci zmluvy sa dohodli, že jej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s.. Odporca svojím podpisom na zmluve potvrdil, že úverové podmienky prevzal a je s nimi oboznámený, že sú mu zrozumiteľné všetky ich ustanovenia a považuje ich za dostatočne určité a vyjadruje súhlas byť nimi viazaný.

Podľa Hlavy 7 § 3 úverových podmienok bol odporca povinný splatiť celý úver na požiadanie právneho predchodcu navrhovateľa v prípade, že sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Podľa Hlavy 18 Úverových zmluvných podmienok bol odporca povinný v prípade omeškania zaplatiť navrhovateľovi za prvú upomienku poplatok vo výške 5,- € a za druhú a ďalšiu upomienku poplatok vo výške 12,- € a zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 17,- €. Podľa Hlavy 5 § 1 bola v jednotlivých splátkach úveru zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky, prípadne úhrada za poistenie a poplatok za možnosť zmeny splátky, ak z úverovej zmluvy nevyplyvalo inak. Podľa úverovej zmluvy bol v jednotlivých splátkach zahrnutý aj poplatok za odloženie splátky. Podľa Hlavy 5 § 2 bol odporca oprávnený vyžiadať si bezodplatne počas celej doby trvania zmluvy výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov.

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad mal súd preukázané, že odporca čerpal úver vo výške 3 800,- € a zaplatil právnemu predchodcovi navrhovateľa splátky spolu vo výške 269,44 €. Právny predchodca navrhovateľa účtoval odporcovi poplatky za upomienky 1x5,- €, a 1 x 12,- € a 1 x 24,- € ako aj zmluvnú pokutu 17,- €.

Právny predchodca navrhovateľa výzvou zo dňa 29.08.2013 vyzval odporcu na zaplatenie celého dlhu z úverovej zmluvy vo výške 4 203,86 € najneskôr do 15 dní od odoslania výzvy. Doručenie výzvy na úhradu dlžnej čiastky úveru odporcovi navrhovateľ v konaní preukazoval poštovým podacím hárkom. Poštový podací hárok však nie je listinou spôsobilou preukázať doručenie výzvy. Z poštového podacieho hároku sa dajú vyčítať len údaje týkajúce sa dňa odoslania zásielky, označenie odosielateľa a adresáta ako aj podacie číslo zásielky. Nie je z neho zrejmé čo bolo obsahom zásielky zasielanej odosielateľom adresátovi, ani či mu odoslaná zásielka bola doručená, resp. sa dostala do jeho dispozičnej sféry. Preto doručenie výzvy za zaplatenie zosplatneného úveru súd za preukázané nepovažoval.

Navrhovateľ v konaní taktiež nepreukázal (dokonca to ani netvrdil), že odporcu pred zosplatnením úveru upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Ohľadne tejto skutočnosti navrhovateľ vo vyjadrení zo dňa 04.04.2016 (čl. 59) uviedol, že odporcu na možnosť zosplatnenia dlhu upozornil SMS správou dňa 31.07.2013. Odporca túto skutočnosť na pojednávaní nepotvrdil. Uviedol, že telefónne číslo, na ktoré navrhovateľ tvrdil, že upozornenie formou SMS správy odoslal bolo v minulosti jeho, avšak nevedel potvrdiť skutočnosť, či mu takáto SMS správa bola doručená. Súd ohľadne doručenia upozornenia zosplatnenia celého úveru adresovaného právny predchodcom navrhovateľa odporcovi nemohol vychádzať zo zhodných tvrdení účastníkov konania, nakoľko tieto v konaní neexistovali. Navrhovateľ ohľadne tohto svojho tvrdenia žiadny dôkaz nepredložil. Preto ho súd za preukázané nemal.

Právny predchodca navrhovateľa - spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s. prostredníctvom právneho zástupcu listom zo dňa 07.01.2013 oznámil odporcovi, že pohľadávku voči odporcovi postúpil zmluvou o postúpení pohľadávok na navrhovateľa a zároveň navrhovateľ prostredníctvom toho istého právneho

zástupcu vyzval odporcu na zaplateniu dlžnej sumy úveru do 7 dní od doručenia výzvy. Doručenie oznámenia navrhovateľ v konaní preukazoval poštovým podacím hárkom. Poštový podací hárok však, ako bolo vyššie uvedené, nie je listinou spôsobilou preukázať doručenie výzvy. Preto súd doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky odporcovi nepovažoval za preukázané. Postúpenie pohľadávky však bolo oznámené odporcovi najneskôr v predmetnom konaní tak, že mu spolu s návrhom bolo doručené oznámenie právneho predchodcu navrhovateľa (postupcu) o postúpení pohľadávky (§ 41 ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 01. 2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 3. 2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 524 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 566 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 9 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len Zákona o spotrebiteľských úveroch) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Nárok navrhovateľa súd právne posúdil podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka ako aj podľa tretej časti Obchodného zákonníka, nakoľko sa jedná o absolútny obchod podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka. Nárok navrhovateľa súd zároveň posúdil podľa ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.3.2015 ako nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Zmluva o úvere súčasne predstavuje spotrebiteľský úver ako bol definovaný v § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch preto súd nárok posúdil aj podľa ustanovení tohto zákona.

V konaní bolo preukázané, že právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom zmluvu o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorej mu poskytol peňažné prostriedky v dohodnutej výške, ktoré sa tento zaviazal právnomu predchodcovi navrhovateľa vrátiť a zaplatiť úroky. Zmluva o úvere bola uzavretá v zákonom predpísanej písomnej forme. Súd posúdil, či zmluva obsahuje riadne uvedené všetky náležitosti predpokladané § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch a zistil, že je v nej nesprávne v neprospech spotrebiteľa uvedená ročná priemerná miera nákladov ako aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ na úver zaplatiť. V Zmluve je uvedená hodnota RPMN v rozpätí od 27,3 % - 28, 8% . Zákon o spotrebiteľských úveroch neumožňuje uvádzať hodnotu RPMN inak ako jednou konkrétnou hodnotou stanovenou na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uzatvorená zmluva o úvere túto náležitosť nespĺňa. Navyiac ani najvyššia hodnota rozpätia RPMN uvedená v zmluve - 28,8 % nezodpovedá skutočnej hodnote RPMN, ktorá je v skutočnosti 31,76 %. Hodnota RPMN je teda v zmluve uvedená v nižšej výške, než zodpovedná skutočnosti. Nižšia hodnota RPMN predstavuje RPMN, ktorá je uvedená v neprospech spotrebiteľa, pretože podáva spotrebiteľovi nepravdivý údaj o úvere vytvárajúci dojem, že náklady spotrebiteľa na úver sú nižšie, než tomu v skutočnosti je.

Taktiež celková čiastka splatná spotrebiteľom uvedená v zmluve vo výške 6 041,76 € nezodpovedá skutočnej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch). Táto v skutočnosti predstavuje sumu 6 346,56 € (48 x 132,22 €) - počet splátok násobený výškou splátky a teda je vyššia, než je uvedené v zmluve o úvere. Pokiaľ zákonodarca v ustanovení 9 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch urobil celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť povinnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bolo jeho úmyslom a cieľom, aby sa v zmluve uvádzala len správna hodnota celkovej čiastky, ktorá by spotrebiteľovi dávala pravdivý, reálny obraz o hodnote nákladov na spotrebiteľský úver, aby spotrebiteľ na základe takéhoto údaju mohol uskutočniť porovnanie úverového produktu s inými a tak prijať rozhodnutie o výhodnosti alebo nevýhodnosti jemu poskytovaného úveru. Uvedenie nesprávnej hodnoty celkovej čiastky vytvára nepravdivý obraz o nákladoch spotrebiteľa na úver, preto je takúto situáciu potrebné posúdiť tak, ako keby táto náležitosť v zmluve uvedená ani nebola.

Zmluva o úvere neobsahuje údaj o konkrétnej hodnote RPMN, pričom údaj o RPMN je navyiac uvedený v neprospech spotrebiteľa a zmluva neobsahuje ani správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Nespĺňa teda potrebné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto sa úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odporca je tak povinný zaplatiť navrhovateľovi iba istinu čerpaného úveru.

Navrhovateľ uvádzal, že odporca bol v omeškaní so splácaním úveru. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad vyplývalo, že poslednú splátku odporca uhradil 27.03.2013. Preto ho právny predchodca navrhovateľa listom zo dňa 29.08.2013 vyzval na zaplatenie celého zostatku úveru. K 29.08.2013 právny predchodca navrhovateľa úver už zosplatnil. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V zmysle vyššie citovanej úpravy je zákonnou podmienkou účinného zosplatnenia úveru: a) existencia omeškania dlžníka so zaplatením splátky úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, b) upozornenie dlžníka zo strany veriteľa na uplatnenie práva zosplatnenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jeho uskutočnením a c) doručenie prejavu vôle obsahujúceho zosplatnenie úveru dlžníkovi. V predmetnej veci bola splnená len

prvá z uvedených podmienok, teda omeškanie dlžníka. Splnenie druhej a tretej podmienky v konaní preukázané nebolo. Navrhovateľ nepreukázal, že odporcovi doručil oznámenie o zosplatnení úveru a najmä, že ho minimálne 15 dní pred zosplatnením upozornil na možnosť uplatnenia tohto práva. Pre splnenie podmienky stanovenej v § 53 ods. 8 OZ na zosplatnenie úveru sa predpokladá, že spotrebiteľovi bude v zákonom stanovenej lehote pred zosplatnením doručené osobitné upozornenie, na možnosť zosplatnenia úveru, ak svoj dlh nesplní. Účelom takéhoto zákonom predpokladaného postupu je, aby spotrebiteľovi bola daná možnosť vyhnúť sa zosplatneniu úveru tým, že v zákonnej lehote uhradí dlžnú časť záväzku. Na splnenie tejto zákonnej podmienky nestačí aby, ako to urobil právny predchodca navrhovateľa, veriteľ až po tom čo úver zosplatnil, poskytol dlžníkovi osobitnú lehotu na plnenie už zosplatneného dlhu.

V danom prípade navrhovateľ nepreukázal, že by jeho právny predchodca odporcu na zosplatnenie dlhu vopred, v lehote aspoň 15 dní pred zosplatnením, upozornil. Nebolo teda preukázané splnenie zákonných podmienok na zosplatnenie úveru, preto súd úver považoval za nezosplatnený. Odporcovi teda zostala zachovaná možnosť splácať úver v splátkach.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov a za nezosplatnený, mohol navrhovateľovi priznať len tú časť istiny, ktorá sa stala splatnou ku dňu rozhodnutia súdu a ktorú odporca neuhradil. Z tohto dôvodu vyzval navrhovateľa na uvedenie, aká časť jednotlivých splátok úveru predstavovala istinu úveru, aká časť úrok a aká iné poplatky spojené s úverom, aby bolo by možné ustáliť istinu v akej výške je splatná ku dňu rozhodnutia. Na to mu poskytol lehotu. Súčasne navrhovateľovi uviedol, ako sa mu predbežne javí právne posúdenie veci. Keďže navrhovateľ na výzvu súdu nereagoval, súd ho na splnenie tejto povinnosti urgoval. Navrhovateľ ani na urgenciu súdu uvedené skutočnosti neuviedol. Keďže súd nevedel zistiť, aká časť istiny úveru (istina v akej výške) je splatná ku dňu rozhodnutia, musel návrh navrhovateľa zamietnuť v celom rozsahu.

V občianskom súdnom konaní platí tzv. prejednacia zásada. Podľa tejto zásady je záležitosťou procesných strán, aké predložia skutkové podklady, vrátane dôkazov. Tvrdiť skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci a navrhovať dôkazy tieto skutočnosti podporujúce je tak výlučne vecou účastníkov konania a každá zo strán nesie procesnú zodpovednosť za to, že svojimi tvrdeniami vnesie do procesu ten skutkový materiál, ktorý bude v súlade s jej procesnými záujmami. Úspech v spore je možný len za náležitej podpory legitímnosti nárokov prostredníctvom dôkazov, ktoré strany predložia. Súd je oprávnený založiť svoje rozhodnutie na skutočnostiach predložených procesnými stranami a to, čo strany nepredložia, nemôže brať za základ pre svoje rozhodovanie. Účastníkom konania teda hrozí pri nesplnení dôkaznej povinnosti a pri neunesení dôkazného bremena nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej (porovnaj: rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 04.05.2015, č. k. 9C/97/2014 - 85, uznesenie NS ČR zo dňa 07.09.2006, sp. zn. 22Cdo 1900/2005.

Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky (porovnaj uznesenie NS ČR zo dňa 08.08.2007, sp.zn. 30Cdo 2675/2006, uznesenie NS ČR zo dňa 26.05.2005, sp. zn. 28Cdo 1193/2004, závery ktorých sú vzhľadom na obdobnú právnu úpravu Občianskeho súdneho poriadku a Občianskeho súdneho rádu v plnom rozsahu použiteľné).

Keďže navrhovateľ napriek opakovanej výzve súdu neunesol dôkazné bremeno o výške splatnej istiny úveru, ktorú mu je odporca povinný zaplatiť, nebolo možné jeho návrhu vyhovieť a to ani čiastočne. Preto súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Návrh zamietol aj v časti uplatnenej zmluvnej pokuty 17,- €. V zmysle hlavy 18, § 2 úverových podmienok je v prípade omeškania klienta spoločnosť oprávnená vyúčtovať klientovi a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17,- €. Navrhovateľ nijakým spôsobom nepreukázal, že jeho právny predchodca odporcovi zmluvnú pokutu vyúčtoval. Odporcovi pritom podľa dohody o zmluvnej pokute upravenej úverových podmienkach vznikla povinnosť zmluvnú pokutu zaplatiť až na základe jej vyúčtovania. Za vyúčtovanie zmluvnej pokuty odporcovi je potrebné považovať jej

uplatnenie u odporcu, čo predpokladá uskutočnenie úkonu v tomto smere, voči nemu. Za vyúčtovanie zmluvnej pokuty nemožno pokladať len jej „nahodenie“ v systéme právneho predchodcu navrhovateľa, bez toho, aby by sa odporca o vzniku takejto svojej povinnosti dozvedel. Keďže si právny predchodca u odporcu zmluvnú pokutu nevyúčtoval, resp. túto skutočnosť v konaní navrhovateľa nepreukázal, súd návrh aj v tejto časti zamietol.

Navrhovateľ sa domáhal poplatkov 3 upomienky zasielané odporcovi z dôvodu omeškania s úhradou splátok úveru v súhrnnej výške 41,- € (1x5,- €, 1x12,- € a 1x 24 €). Povinnosť odporcu hradiť tieto poplatky vyplýva z Hlavy 18 § 1 úverových podmienok. Úverová zmluva uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom je s v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko bola uzatvorená medzi dodávateľom - navrhovateľom, ktorý pri jej uzatvorení a plnení jednal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom - odporcom, ktorý pri jej uzatvorení a plnení nejednal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. V zmysle § 56 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať dojednania, ktoré v rozpore s požiadavkou dobrej viery znamenajú na ujmu spotrebiteľa značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán - tzv. neprijateľné podmienky. Demonštratívny výpočet neprijateľných podmienok je uvedený v ust. § 56 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Podľa § 55 ods. 2 Občianskeho zákonníka sú neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve neplatné. Výpočet neprijateľných podmienok uvedených v ust. § 56 ods. 3 Občianskeho zákonníka je demonštratívny. Podľa súdu neprijateľnou zmluvnou podmienkou je okrem týchto aj podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Preto súd považuje za neprijateľnú aj zmluvnú podmienku upravenú v Hlave 18 § 1 úverovej zmluvy, zakotvujúcu povinnosť spotrebiteľa hradiť poplatky za upomienky na zaplatenie dlžnej čiastky, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy a poplatky za upomienky), predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie banky - navrhovateľa spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi (v danom prípade vo vzťahu k odporcovi) ako poškodzujúce. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. (porovnaj Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.05.2014, sp. zn. 9Co 350/ 2012). Preto súd navrhovateľovi nárok spočívajúci v poplatkoch za upomienky a výzvy zasielané odporcovi na zaplatenie dlžnej čiastky úveru nepriznal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 151 ods. 1 O. s. p.. Právo na náhradu trov konania má odporca, ktorý bol v konaní plne úspešný. Nakoľko si odporca trovy konania neuplatnil, súd mu ich nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Banská Bystrica prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).